തണൽ

MAKE IT SMART……

GHSS KODUMUNDA LITTLE KITES BATCH(2019-20)

ആമുഖം

2019 -20 കാലയളവിൽ ജി എച് എസ് എസ് കൊട്ടമുണ്ടയിലെ ലിറ്റിൽ കൈറ്റ്സ് ബാച്ച് തയ്യാറാക്കുന്ന ഡിജിറ്റൽ മാഗസിൻ ആണിത് .തണൽ എന്ന പേര് നൽകിയിരിക്കുന്ന ഈ മാഗസിനിൽ മുഖ്യമായും കുട്ടികളുടെ രചനകളാണ് ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത് .കഥകൾ ,കവിതകൾ,ചിത്രങ്ങൾ തുടങ്ങിയവക്കൊപ്പം 9 ആം ക്ലാസ്സിലെ ഇംഗ്ലീഷ് ടെക്സ്റ്റ് ബുക്കിലെ THE LAST LEAF എന്ന കഥയുടെ റേഡിയോ നാടക സ്ക്രിപ്റ്റിന്റെ ഒരു ഭാഗത്തിന്റെ മലയാളം പരിഭാഷയും ഇതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു .കുട്ടികളുടേതായ ഈ ലോകത്തേക്ക് ഏവർക്കും സ്വാഗതം

താളുകൾ മറിക്കുമ്പോൾ

●●

1 . എഴുത്തുപുര (കുട്ടികളുടെ ലിഖിതരചനകൾ)

2 .കുത്തും വരയും (ആർട്ട് ഗാലറി)

3 റേഡിയോ നാടകം (ദി ലാസ്റ്റ് ലീഫ് -മലയാളം പരിഭാഷ)

4 .E - പെൻസിൽ (ഡിജിറ്റൽ വർക്കുകൾ)

എഴുത്തുപുര

BY Anupama

ക്ലിന്റ്

രണ്ടാം ലോക മഹായുദ്ധകാലം.അമേരിക്കയുടെ പട്ടാളക്കാർ ആന്ന് പാരീസിലുണ്ട്.യുദ്ധത്തിൽ ഏർപ്പെടുന്നതിനേക്കാൾ അവർക്ക് അന്ന് താല്പര്യം .പാരീസിലെ സുപ്രധാനമായ രണ്ടു കാഴ്ചകൾ കാണുന്നതിലായിരുന്നു .ഒന്ന് ലോകവിസ്മയങ്ങളിൽ ഒന്നായ ഈഫൽ ഗോപുരം കാണുക.രണ്ട് അംബരചുംബിയായ ഈഫലിനേക്കാൾ ഉയരത്തിലെത്തിനിൽക്കുന്ന പിക്കാസോവിനെ ദർശിക്കുക .

പട്ടാളക്കാരുടെ അഭ്യർത്ഥനയെ മാനിച്ച് റെഡ് ക്രോസ് സൊസൈറ്റി പിക്കാസോവിന്റെ ചിത്രശാലയിലേക്ക് യാത്രാപരിപാടികൾ സംഘടിപ്പിച്ചു .ചിത്രശാലയ്ക്കുമുന്നിൽ ക്യൂ നീണ്ടു .ആൾത്തിരക്ക് സാമാന്യത്തിലും അധികമാകുന്നതറിഞ്ഞ് പിക്കാസോ തന്റെ ചിത്രശാല അടച്ചുപൂട്ടി .ക്ലിന്റിന്റെ ചിത്രങ്ങൾ

പ്രദർശിപ്പിക്കുമ്പോഴത്തെ കഥയും ഇതിന് വിപരീതമാകുന്നില്ല .എവിടെയായാലും സൂർയനുദിക്കും മുമ്പേ ക്യൂവിൽ സ്ഥാനം

പിടിക്കുന്ന ജനം .കുഞ്ഞുകുട്ടികൾമുതൽ വയോവൃദ്ധന്മാർ വരെ സൂര്യനുറങ്ങി നേരമേറെ കഴിഞ്ഞാലും ആ നിരയ്ക്ക് ചിലപ്പോൾ അവസാനമുണ്ടായെന്നു വരില്ല .ഒടുവിൽ മനസ്സില്ലാമനസ്സോടെ പ്രദർശനശാല അടച്ചുപൂട്ടേണ്ടതായി വന്നിട്ടുള്ള ദിവസങ്ങളും വിരളമല്ല

1986 ൽ ഒക്ടോബർ 5 ,6 ,7 തീയതികളിൽ തലശ്ശേരി ടൗൺ ഹാളിൽ നടന്ന പ്രദർശനം അത്തരത്തിലുള്ള ഒന്നായിരുന്നു .രാവിലെ ഒൻപതു മണിമുതൽ എട്ട് മണി വരെയായിരുന്നു പ്രദർശനം .പക്ഷെ അതിനുമുമ്പേ തന്നെ വിദൂര ഗ്രാമങ്ങളിൽ നിന്നും ജനം എത്തി .ടൗൺഹാളിനുള്ളിൽ ക്ലിന്റിന്റെ ചിത്രങ്ങൾ ഒരു നോക്ക് കാണാൻ എട്ടുനിരകളിലായി നീണ്ടിയ ജനം അംഗനവും പിന്നിട്ട് പെരുമ്പാമ്പിനെപ്പോലെ വളഞ്ഞുപുളഞ്ഞ ക്യൂ വഴിയിലേക്ക് നീണ്ടു .അതങ്ങ് രണ്ട കിലോമീറ്റർ അപ്പുറമുള്ള പ്രഭ തീയേറ്റർ പരിസരം വരെ എത്തിയിരുന്നു എന്നതാണ് സത്യം .സ്‌കൂൾ ബസ്സുകളും വാടകവണ്ടികളും ലക്ഷ്വറി കോച്ചുകളും കൊണ്ട് പരിസരമൊക്കെ നിറഞ്ഞു.സംഘാടകർക്ക് ഒടുവിൽ പ്രദർശനസമയത്തിൽ മാറ്റം വരുത്തേണ്ടതായി വന്നു.രാവിലെ ഏഴുമണിക്കാരംഭിക്കുന്ന പ്രദർശനം ചില ദിവസങ്ങളിൽ രാത്രി 11 മണി വരെ നീണ്ടു.

തലശ്ശേരിയിലെ അക്കാലത്തെ അവസ്ഥകൂടി ഈ അവസരത്തിൽ നമ്മൾ ഓർത്തിരിക്കുന്നത് നന്ന്. രാഷ്ട്രീയമായ പകപോക്കലുകൾ ആ നാടിനെ ചോരപ്പുഴയാക്കിയ കാലമായിരുന്നു അത്,കോടിയുടെ നിറവും

വർഗീയതയുടെ വിഷവും മനസ്സുകളെ തമ്മിൽ അകറ്റിനിർത്തിയ തലശ്ശേരിക്കാർക്ക് പഴയതൊക്കെ മറന്ന് ഒത്തുചേരുന്നതിനുള്ള ഒരു വേദികൂടിയായിരുന്നു ക്ലിന്റ് ചിത്രങ്ങളുടെ പ്രദർശനം.ലോകം ക്ലിന്റ് ചിത്രങ്ങൾ കാണുന്നതിന് അന്യനാട്ടുകാർക്കായി അവസരമുണ്ടാക്കിയെടുത്ത് സ്വയംസാവകാശമനുസരിച്ച് കാത്തിരുന്ന തലശ്ശേരി ടൗണിലുള്ളവർ ഏഴാം തിയതി ആയപ്പോഴേക്കും

അസ്വസ്ഥരാകാൻ തുടങ്ങി .തങ്ങൾക്ക് ഒരു നോക്ക് കാണാൻ കഴിയുന്നതിനു മുമ്പ് ഈ പ്രദർശനം അവസാനിക്കുമല്ലോ എന്നതായിരുന്നു അവരുടെ ഭയം.അത്രമാത്രമുണ്ടായിരുന്നു ജനത്തിരക്ക്.ഒടുവിൽ സംഭവിച്ചതെന്തെന്നോ? പിന്നെയും ഒരു 3 ദിവസത്തേക്ക് കൂടി പ്രദർശനം ദീർഘിപ്പിക്കേണ്ടതായിവന്നു .ഈ 6 ദിവസങ്ങളിലായി നലക്ഷത്തിലധികം പേർ ക്ലിന്റിന്റെ ചിത്രങ്ങൾ കണ്ടിട്ടുണ്ടാകണമെന്നാണ് കണക്ക്.

ഇത് തലശ്ശേരിയിലെ മാത്രം കണക്കല്ല. ക്ലിന്റ് ചിത്രങ്ങളുടെ പ്രദർശനം എവിടെയൊക്കെ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടോ അവിടെയെല്ലാം ഈ അനുഭവത്തിനു മാറ്റമില്ല .അതിരാവിലെ മുതൽതൊണ്ണൂറ്റു സംവത്സരങ്ങൾ അദ്ദേഹം ഈ ഭൂമിയിൽ ജീവിച്ചു .അതിൽ ഓജസ്സാർന്ന രചനയുടെ എഴുപത്തെട്ടാണ്ടുകൾക്കുള്ളിൽ പിക്കാസോ വരച്ചുതള്ളിയ ചിത്രങ്ങളുടെ കസനക്കെത്രയെന്നോ,വെറും പതിമൂവായിരത്തി അഞ്ഞൂറ് മാത്രം ! ഇതൊരു ഗിന്നസ് കണക്കാണ് .പുസ്തകങ്ങളുടെ പുറംചട്ട,ശില്പങ്ങൾ ,പ്രതിമകൾ ഇവയൊന്നും ഇതിൽ പെടില്ല .പൂർണ്ണമാകാത്ത ഒരേഴാണ്ടുകാലം ,അതിലേറെയും രോഗശയ്യയിൽ തന്റെ പ്രായത്തിലുള്ളവരും തനിക്കിലായവരും .അവർക്കും മുന്നിൽ തുറക്കപ്പെട്ട ലോകത്തിന്റെ വിസ്മയങ്ങളിലേക്ക് നീന്തിത്തുടിക്കെ ഇയാൾ മാത്രം ധ്യാനലീനനായ ശിവനെപ്പോലെ തണൽ നിറയുന്ന ദർശനങ്ങളിലേക്ക് ചായച്ചെപ്പുകൾ തുറന്ന് നിക്ഷേപിക്കപ്പെട്ട പുറംലോകം, ഒരു പുറമെഴുതി ഉപേക്ഷിച്ച കടലാസിന്റെ മറുഭാഗത്ത് വരകളായി ,വർണങ്ങളായി പീലിവിടർത്തി വിസ്മയങ്ങളും വിഷാദങ്ങളും മിഴിനീരരുവികാളും നിറഞ്ഞ ക്ലിന്റിന്റെ ഏകാന്തധ്വന്യമായ നിറങ്ങളുടെ ലോകത്തേക്ക്

പ്രിയപ്പെട്ട കൂട്ടരേ,

സ്വാഗതം പുകമഞ്ഞിൽ കാത്തുനിന്നു മടുത്ത ജനം അക്ഷമരായി ടൗൺഹാളിന്റെ വാതിലുകൾ തകർക്കുമോ എന്ന് ഭയന്ന് പോലീസിനു ചൂരൽ പ്രയോഗിക്കേണ്ടിവന്നത് മട്ടാഞ്ചേരിയിലെ കഥയാണ്.കോഴിക്കോട്ടും കോട്ടയത്തും കണ്ണൂരും കാസർഗോഡും ഈ കഥയ്ക്ക് മാറ്റമുണ്ടാകുന്നില്ല .ക്ലിന്റിനെ പിക്കാസൊവുമായി

താരതമ്യപ്പെടുത്തുകയല്ല .അതൊരു പാഴ്‌വേലയോ ബുദ്ധിശൂന്യതയോ ആണ്‌.പക്ഷെ ആരായിരുന്നു പിക്കാസോ? ആരായിരുന്നു ക്ലിന്റ്‌?

ഒരാൾ ആധുനിക ലോക ചിത്രകലയുതുമ്പിയെക്കൊണ്ട്‌ കല്ലെടുപ്പിച്ചതോ അതോ കാർമേഘക്കീറുകൾ വീണുകിടക്കുന്ന മുറ്റത്തെ പുതുമഴവെള്ളം തട്ടിത്തെറിപ്പിച്ചതോ ?അച്ഛന്റേയും അമ്മയുടെയും കൈപിടിച്ച മഞ്ഞുവീണൊഴുകുന്ന പൈമ്പാലുപോലുള്ള നിലാവിൽ നീന്തി ക്രിസ്മസ്‌ രാത്രിയിൽ പള്ളിയിലേക്കു പോയതോ ?ഏതാണാദ്യം ഓർമയിൽ വരുന്നത്‌?

എന്നാൽ നേർരേഖകളിലും ബഹുവർണങ്ങളുമായി ക്ലിന്റ്‌ കോറിയിട്ടു കടന്നുപോയ ഇരുപതിനായിരത്തിലധികം ചിത്രങ്ങളിലൂടെ കടന്നുപോകവേ നാമൊരു സത്യമറിയുന്നു .ക്ലിന്റ്‌ എന്ന കുട്ടി ഭൂമിയിൽ ജീവിച്ചുതീർക്കാത്ത ജീവിതം .അതീ വരകളിലും നിറങ്ങളിലുമായി പടർന്നു കിടക്കുന്നു .എത്രയോ പുരുഷായുസ്സുകളുടെ ജീവിതം പാബ്ലോ പിക്കാസോ എന്ന വിശ്വ ചിത്രകാരന്റെ വീണ്ടും മനസ്സിലേക്ക്‌ നീണ്ട ടെ ആചാര്യൻ .ക്യൂബിസം എന്നചിത്രരചനാസങ്കേതത്തിന്റെ പിതാവ്‌ .ഒരു പരസ്യ ലേലത്തിൽ ദശലക്ഷക്കണക്കിനു പൗണ്ടുകൾ വിലവീണ ഗുർണിക്ക എന്ന മഹോന്നത ചിത്രത്തിനെ സൃഷ്ടാവ്‌.എന്നാൽ ക്ലിന്റോ ?

ഒരു സൂര്യാസ്തമയം എരിഞ്ഞൊടുങ്ങുന്നത്‌ പൂർണമായും കണ്ടുതീരുംമുമ്പേ ,സ്വർണ്ണച്ചിറകുള്ള മാലാഖമാർ വന്നു വീട്ടിലേക്ക്‌ തിരികെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയ കുട്ടി .2531 ദിനങ്ങൾ മാത്രം ഈ ഭൂമിയിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന കിന്നരകുമാരൻ .എഡ്മണ്ട്‌ തോമസ്‌ ക്ലിന്റ്‌ എന്ന കുട്ടിക്ക്‌ ഒരു ജീവചരിത്രമില്ല .അതോ ,സംഭവബഹുലമായ ജീവചരിത്രം .അല്ലെങ്കിൽത്തന്നെ 7 വയസ്സുപോലും പ്രായമാകാത്തൊരു കുട്ടിക്ക്‌ പേജുകൾ നിറയെ എഴുതിവെക്കാൻ പാകത്തിൽ എന്ത്‌ ജീവചരിത്രമാണുണ്ടാവുക ?

തുമ്പിയെക്കൊണ്ട്‌ കല്ലെടുപ്പിച്ചതോ അതോ കാർമേഘക്കീറുകൾ വീണുകിടക്കുന്ന മുറ്റത്തെ പുതുമഴവെള്ളം തട്ടിത്തെറിപ്പിച്ചതോ ?അച്ഛന്റേയും അമ്മയുടെയും കൈപിടിച്ച മഞ്ഞുവീണൊഴുകുന്ന പൈമ്പാലുപോലുള്ള നിലാവിൽ നീന്തി ക്രിസ്മസ്‌ രാത്രിയിൽ പള്ളിയിലേക്കു പോയതോ ?ഏതാണാദ്യം ഓർമയിൽ വരുന്നത്‌?

എന്നാൽ നേർരേഖകളിലും ബഹുവർണങ്ങളുമായി ക്ലിന്റ് കോറിയിട്ടു കടന്നുപോയ ഇരുപതിനായിരത്തിലധികം ചിത്രങ്ങളിലൂടെ കടന്നുപോകവേ നാമൊരു സത്യമറിയുന്നു .ക്ലിന്റ് എന്ന കുട്ടി ഭൂമിയിൽ ജീവിച്ചുതീർക്കാത്ത ജീവിതം .അതീ വരകളിലും നിറങ്ങളിലുമായി പടർന്നു കിടക്കുന്നു .എത്രയോ പുരുഷായുസ്സുകളുടെ ജീവിതം .

പാബ്ലോ പിക്കാസോ എന്ന വിശ്വ ചിത്രകാരന്റെ വീണ്ടും മനസ്സിലേക്ക് നീണ്ട തൊണ്ണൂറു സംവത്സരങ്ങൾ അദ്ദേഹം ഈ ഭൂമിയിൽ ജീവിച്ചു .അതിൽ ഓജസ്സാർന്ന രചനയുടെ എഴുപതെട്ടാണ്ടുകൾക്കുള്ളിൽ പിക്കാസോ വരച്ചുതള്ളിയ ചിത്രങ്ങളുടെ കസനക്കെത്രയെന്നോ,വെറും പതിമൂവായിരത്തി അഞ്ഞൂറ് മാത്രം ! ഇതൊരു ഗിന്നസ് കണക്കാണ് .പുസ്തകങ്ങളുടെ പുറംചട്ട,ശില്പങ്ങൾ ,പ്രതിമകൾ ഇവയൊന്നും ഇതിൽ പെടില്ല .പൂര്ണമാകാത്ത ഒരേഴാണ്ടുകാലം ,അതിലേറെയും രോഗശയ്യയിൽ തന്റെ പ്രായത്തിലുള്ളവരും തനിക്കിലായവരും .അവർക്കും മുന്നിൽ തുറക്കപ്പെട്ട ലോകത്തിന്റെ വിസ്മയങ്ങളിലേക്ക് നീന്തിത്തുടിക്കെ ഇയാൾ മാത്രം ധ്യാനലീനനായ ശിവനെപ്പോലെ തണൽ നിറയുന്ന ദർശനങ്ങളിലേക്ക് ചായച്ചെപ്പുകൾ തുറന്ന് നിക്ഷേപിക്കപ്പെട്ട പുറംലോകം, ഒരു പുറമെഴുതി ഉപേക്ഷിച്ച കടലാസിന്റെ മറുഭാഗത്ത് വരകളായി ,വർണങ്ങളായി പീലിവിടർത്തി വിസ്മയങ്ങളും വിഷാദങ്ങളും മിഴിനീരരുവികാളും നിറഞ്ഞ ക്ലിന്റിന്റെ ഏകാന്തധ്വന്യമായ നിറങ്ങളുടെ ലോകത്തേക്ക്

പ്രിയപ്പെട്ട കൂട്ടരേ,

സ്വാഗതം

ആത്മഹത്യ

മനുഷ്യൻ, ഇനി അവനു രക്ഷയില്ല
വാട്സപ്പും ഫേസ്ബുക്കും
അവന്റെ മുന്നിൽ പല്ലിളിച്ചു കാട്ടും
അവൻ ഹാക്ക് ചെയ്ത പ്രകൃതിതന്നെ
അവന്റെ നെഞ്ചത്ത്
വൈറസ്സുള്ള ഡ്രൈവ് കുത്തിയിറക്കും
അവനുണ്ടാക്കിയ നിർജ്ജീവവസ്തുക്കൾ
കയ്യും കാലും മുളച്ച്
അവനെ മരണക്കിണറ്റിലേയ്ക്ക്
ആഞ്ഞെറിയും.
അവ അവനോട്
ഇല്ലാപ്പക തീർക്കും
ഈ ബ്രഹ്മാണ്ഡം മുഴുവൻ
അവനു ശത്രുക്കളാകും
അവൻ പോലുമറിയാതെ
അവൻ ആത്മഹത്യ ചെയ്യും

BY Arjun

പുഴ

BY Aisha hida

....

ഒഴുകുകയാണ് ഒഴുകുകയാണ്
നമ്മയുടെ പുഴ
ആടിയുഴഞ്ഞ് ആടിയുഴഞ്ഞ്
പോവുകയാണ് തിര
പ്രകൃതിയുടെ അമ്മയാണ് പുഴ
മരങ്ങളും വൃക്ഷങ്ങളും കിളികളുമെല്ലാം
പ്രകൃതിയായ അമ്മയുടെ മക്കളാണ്
സുന്ദരമായ കാറ്റ് വീശി
നിൽക്കുകയാണ് പുഴ
ശുദ്ധമായ വെള്ളവുമായി
ഒഴുകുകയാണ് പുഴ
മനുഷ്യന്റെ അക്രമത്തിനു മുമ്പിൽ
തല കുനിക്കുകയാണ് പ്രകൃതി
പ്രകൃതിക്ക് ഏറ്റവും ഇഷ്ടം
അമ്മയായ പുഴയെ
കളകള ചൊല്ലി ശബ്ദമുണ്ടാക്കി
ഒഴുകുന്ന പുഴ
നീരാവിയായി ചൂടിനെ
വലിച്ചെടുക്കുന്ന പുഴ
മനുഷ്യൻ പുഴയിലേക്ക്
മാലിന്യക്കൂമ്പാരമെറിയുന്നു
പ്രകൃതിയമ്മ

നാശംകൊണ്ട് ജ്വലിക്കുന്നു
പ്ലാസ്റ്റികായി,വേസ്റ്റായി ,മാലിന്യമായി
പുഴയിൽ നീണ്ടുകിടക്കും
അങ്ങനെ പുഴയമ്മയെ
മനുഷ്യൻ തന്നെ കൊല്ലുന്നു
അതുകൊണ്ട് അമ്മയുടെയും
മനുഷ്യന്റെയും പ്രശ്നമായ്
ഒഴുകുകയാണ് ഒഴുകുകയാണ്
നമ്മയുടെ പുഴ
ആടിയുഴഞ്ഞ് ആടിയുഴഞ്ഞ്
പോവുകയാണ് തിര
പക്ഷിമൃഗാതികൾക്ക്
ദാഹക്കുടിലായി പുഴ
പുഴയമ്മ എല്ലാവരുടെയും
കൂടപ്പിറപ്പായി വന്നു
കാലുകളും,തോടുകളും,
വയലുകളുമെല്ലാം
പുഴയുടെ കൂടപ്പിറപ്പാണ്
ഒഴുകുകയാണ് ഒഴുകുകയാണ്
നമ്മയുടെ പുഴ
ആടിയുഴഞ്ഞ് ആടിയുഴഞ്ഞ്
പോവുകയാണ് തിര

ഒരു കുടയും കുഞ്ഞുപെങ്ങളും

BY Anupama

നേരം അന്ന് സായാഹ്നത്തോടടുത്തപ്പോൾ ആകാശത്തിനു കുറേശ്ശെ തെളിച്ചം ഉണ്ടായി . കരിമേഘങ്ങളിൽ അങ്ങിങ്ങായി നീല വിള്ളലുകൾ കാണപ്പെട്ടു. പള്ളിക്കൂടം പിരിഞ്ഞു . കുട്ടികളെല്ലാം വീടുകളിലെത്തിയിട്ട് ഒരു മണിക്കൂർ കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു . ബേബി ചെറിയ കല്ലുകൾ പെറുക്കി നിക്കറിന്റെ പോക്കറ്റിൽ നിക്ഷേപിക്കുന്നത് ലില്ലി കണ്ടു.

അവൾ വെള്ളം കോരിക്കൊണ്ടുനിൽക്കുകയായിരുന്നു . ഇതെന്തിനാ ചാച്ചാ? ഒന്നിനുമല്ല . അവൻ പതുക്കെ നടന്നു വഴിയിലെത്തി . പൂമുഖത്തെ ബംഗ്ളാവിന്റെ മുൻവശത്തുള്ള പൂന്തോട്ടത്തിൽ ഗ്രേസി പൂക്കൾ പറിച്ചുകൊണ്ടു നിൽക്കുകയായിരുന്നു . മേഘങ്ങളിൽക്കൂടി വരുന്ന പൊന്വെളിച്ചം പൂക്കളെ ചുംബിക്കുന്നുണ്ടായിയുരുന്നു.

ഇലകളിലും പൂക്കളിലും അപ്പോഴും തങ്ങിനിന്നിരുന്ന ജലം

ഇളംകാറ്റത്തു ശബ്ദമുണ്ടാക്കാതെ ഇടക്കിടക്ക്

നിലംപതിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു .

പ്രളയത്തെ കണ്ടം വഴി ഓടിച്ച മലയാളികൾ

നമ്മുടെ തൃശ്ശൂർക്കാർ പറയും പോലെ "എന്താടാ ഉവ്വേ, നമ്മുടെ പുഴകൾക്കും നാടൊക്കെയൊന്നു ചുറ്റണ്ടായോ?" . സംഗതി സിമ്പിൾ.അവരുടെ നാട്ടിൽ നമ്മൾ ചുറ്റാൻ പോയപ്പോൾ അവര് നമ്മുടെ നാടൊന്നു ചുറ്റാനായി അങ്ങ് കേറിയങ്ങ് വന്നു.
സലിം ചേട്ടൻ പറഞ്ഞപോലെ "തല്ലെടാ,തല്ലെടാ... ഒന്നു തല്ലി നോക്കടാ" എന്നു പുഴകളോടു മലയാളികൾ.

വീട്ടിൽ കുത്തിയിരിക്കാതെ നമ്മ അങ്ങ് ഇറങ്ങി, റോട്ടിലോട്ട്.. സോറി, പുഴയിലോട്ട്. നമ്മൾ എന്ന് ഒരലങ്കാരത്തിന പറഞ്ഞതാ.ഞാനിത് കണ്ടിട്ടല്ല, കേട്ടിട്ടല്ല.
അപ്പ, നമ്മ എവിടെയാ പറഞ്ഞു നിർത്തിയത്?...ആ അങ്ങനെ നമ്മ അങ്ങോട്ടിറങ്ങി. .

ഉണ്ട പൊട്ടിയ വീടുകൾക്ക് മലയാളി ഉണ്ടായി, പാലം പൊട്ടിയേടത്ത് മലയാളി പാലമായി. അങ്ങനെ പറഞ്ഞാൽ ഒരുപാടുണ്ട്, തീരൂല്ല..

ഇനി നമ്മത്താലോലിക്കേണ്ടത് ഈ ഇടിഞ്ഞു പോയ മണ്ണ് എങ്ങനെ നേരെയാക്കും? എന്തായാലും വണ്ടി നേരെയാക്കുമ്പോലെ വർക്ക്ഷോപ്പീക്കൊടുത്ത് നേരെയാക്കാൻ പറ്റൂലല്ലോ..
പുതിയ കേരളത്തിൽ എന്തായാലും നല്ല സ്കൂളോള് വേണം.അപ്പൊ ചിലര് ചോദിക്കും 'പിന്നെന്തിനാ മുത്തേ ചേട്ടൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നേ' എന്ന്. എന്നാൽ പൊന്നു ബ്രോസ്, സ്കൂളില്ലെങ്കിൽ നമ്മ ഒറ്റയ്ക്കായിപ്പോവൂല്ലേ? ടീച്ചറുടെ തല്ലും ചീത്തേമില്ല.കൂട്ടുകാരുടെ ഏടക്ബോൾ കളിയില്ല. പിന്നെ... ആ.. ലൈഫും പോവൂലേ? പിന്നെ എന്തു ലൈഫ്?

പിന്നെ വീടും കിടപ്പാടോം പോയോർക്ക് പോയതൊക്കെ തിരിച്ചു കിട്ടണം. ഓരും നമ്മുടെ ബ്രദേഴ്സ് ആൻഡ് സിസ്റ്റേഴ്സ് അല്ലേ? അവർക്കും മേളീപ്പറഞ്ഞതൊക്കെ വേണ്ടേ?

എനിക്ക് ഇതേ ഉള്ളൂ.. പുതിയ കേരളത്തീ എല്ലാരും സുഖായിരിക്കണം.

അവസാനത്തെ പഞ്ച് ഡയലോഗ് പറഞ്ഞു നിർത്തണം. റെഡി.. വൺ..ടൂ...ത്രീ.. സ്റ്റാർട്ട്.നമുക്ക് ഒരുമിച്ച് നവകേരളം പടുത്തുയർത്താം..

BY Arjun

നവപ്രഭാതങ്ങൾ

ഈ സ്വാതന്ത്ര്യപ്പുലരി ഇനിയെത്രനാൾ
പതാകത്രിവർണ്ണങ്ങൾ കൂടിക്കലർന്ന്
മേൽക്കോയ്മതൻ കരിങ്കൊടിയായിപ്പോമോ
ഫാസിസത്തിൻ തീവ്രമാം കഠാരകളോടു-
പയറ്റാൻ ഭാരതത്തിന്നരിവാളുകൾക്കു- മൂർച്ചയേറണം
വാക്കുകളെ വാക്കത്തിയാക്കി വാക്കെ
തിർക്കുന്നവർക്കുനേർക്കെറിയാൻ
ജനതയുടെ കണ്ണുകൾ സൂക്ഷ്മമാകണം
വത്രൂ, നോവിന്നാശ്വാസമാം സഖാക്കളേ,
ചോരത്തുടിപ്പുള്ള ശക്തമാം കൈകളാൽ
വർഗീയതകളെ മണ്ണോടുചേർക്കുക
സമാധാനത്തിൻ പ്രഭാതത്തെ
ജനങ്ങൾക്കു നൽകുക

BY Arjun

തനിച്ചൊരു പെൺകാലം

അവളുടെ മനസ്സിലൂടെ
ഒരു പാസഞ്ചർ ട്രെയിൻ കുതിച്ചു പാഞ്ഞു.
പെട്ടെന്ന് അതു നിശ്ചലമായി
തികച്ചും നിശ്ശബ്ദത.
യാത്രക്കാർ അവളുടെ മനപ്പാളം ചാടിക്കടന്നു.

ഇതെന്ത്?
അവൾക്കൊന്നും മനസ്സിലായില്ല.
മുൻപ് അവളെ തൊട്ടുരുമ്മിയിരുന്ന
ഒരു വിളക്കുണ്ടായിരുന്നു.
അവളുടെ മയക്കത്തിനു ശേഷം മാത്രം
കെടുന്ന ഒരു വിളക്ക്.
പുലർച്ചെ , അവളെ വിളിച്ചുണർത്തുന്ന
കണ്ണഞ്ചുന്ന പ്രകാശമുള്ള വിളക്ക്.
ഇരുട്ടിനെ നീക്കി അവൾക്കെന്നും
വെളിച്ചമേകിയ വിളക്ക്.
ആ വിളക്ക് ട്രെയിനിനു താഴെപ്പെട്ട്

പൊട്ടിപ്പോയി.
അവളുടെ കണ്ണുനീർ വാടിനിൽക്കുന്ന
തുമ്പപ്പൂവിന് ആശ്വാസമേകി.
അവളുടെ കയ്യിലെ പുസ്തകത്താളുകൾ
മെല്ലെ അടഞ്ഞു " വിഷുക്കണി" *

കുത്തും വരയും

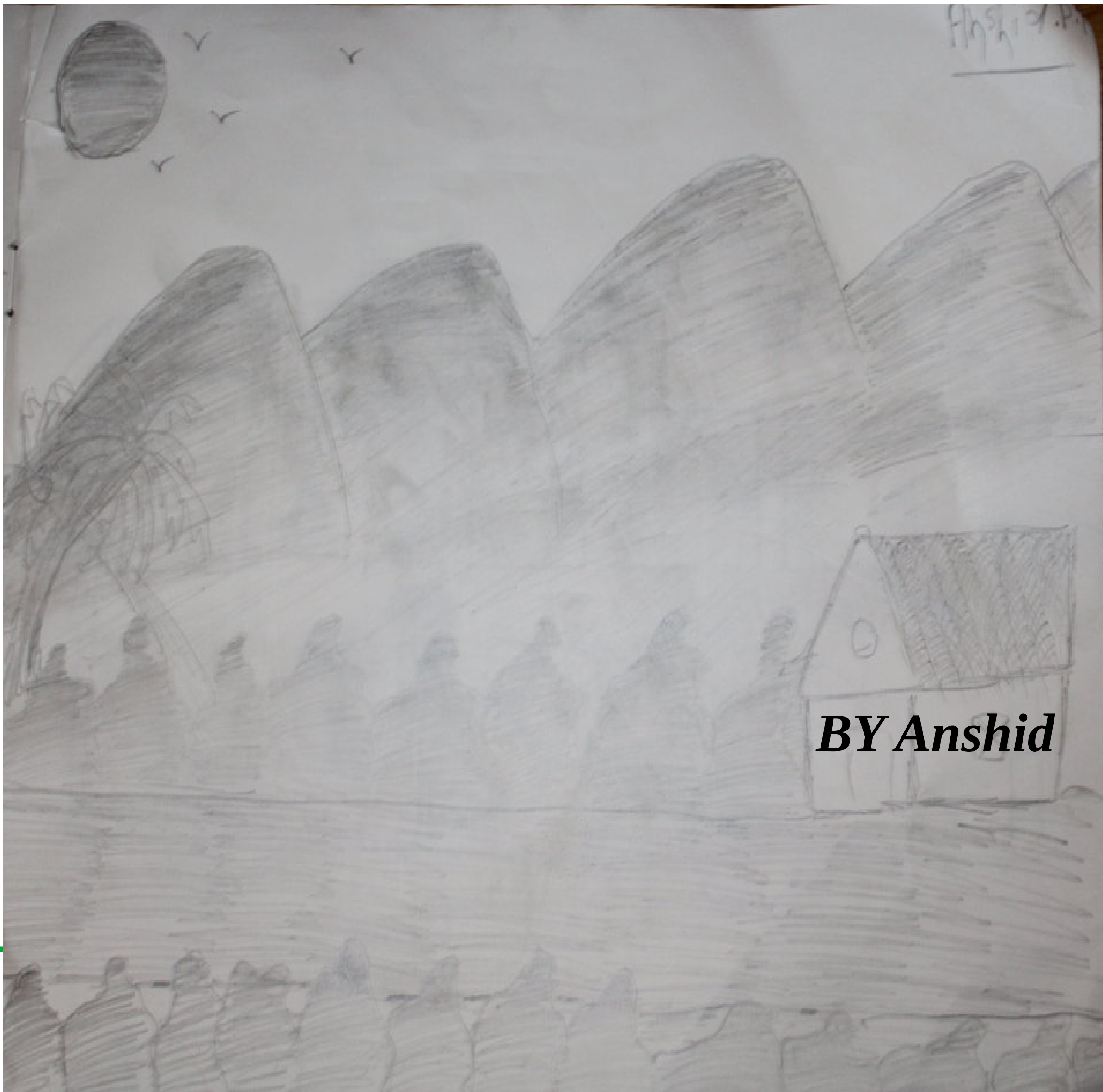

BY Anshid

BY Adarsh

BY Adithyan

BY Afna

BY Afna

BY Ashcharya

BY Adithya

BY Adithyan

BY Adithyan

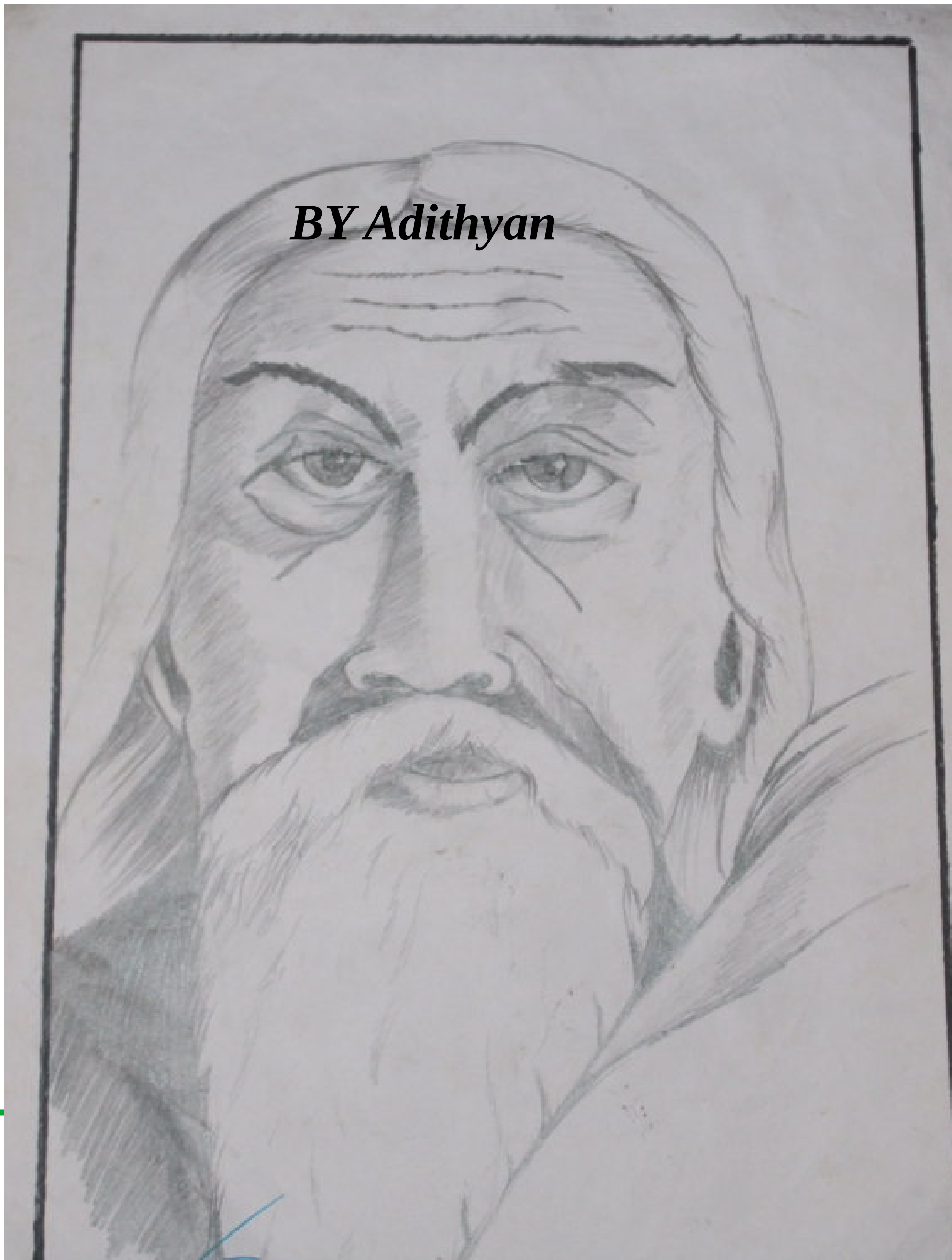

BY Anshid

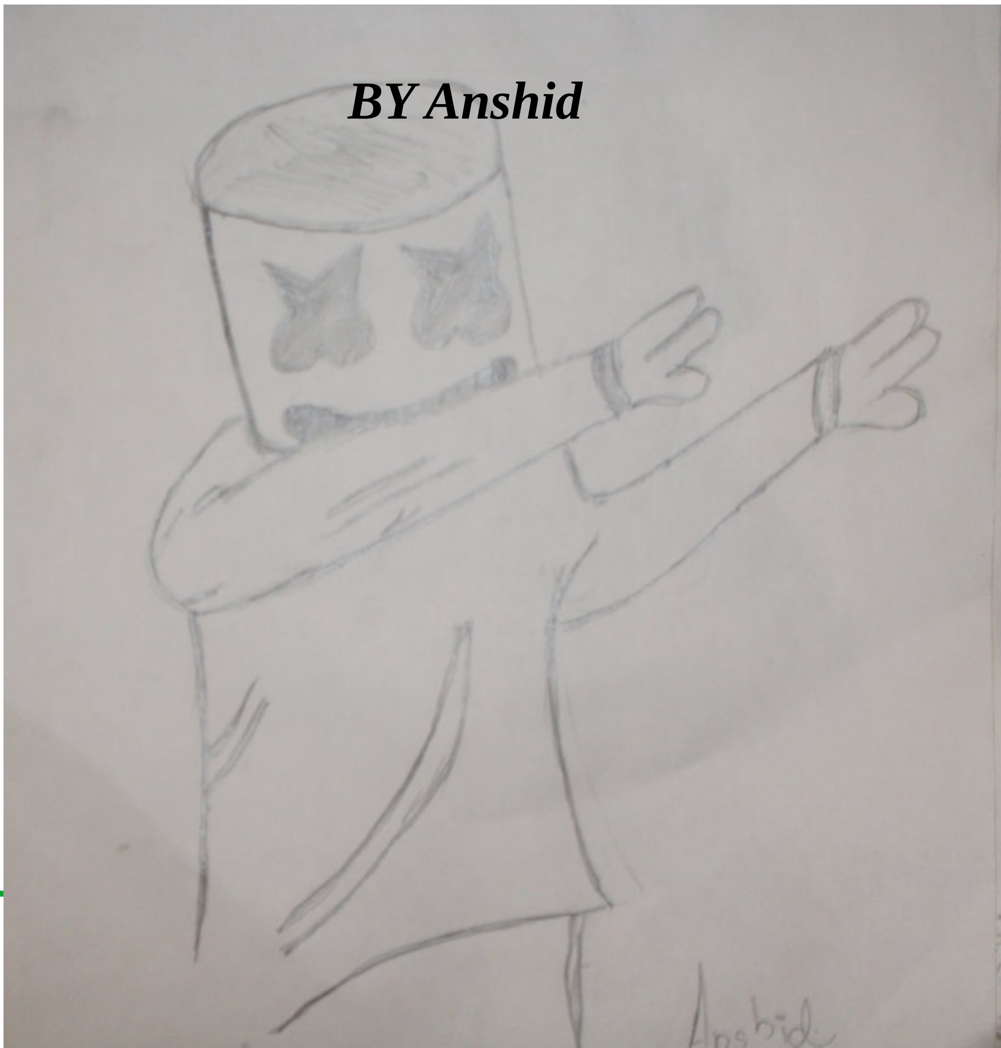

BY Adithyan

റേഡിയോ നാടകം

(THE LAST LEAF)

(മ്യൂസിക്)

നരറേറ്റർ :ന്യൂ യോർക് പട്ടണത്തിലെ ഒരു ഭാഗമായിരുന്ന ഗ്രീൻവിച്ച് വില്ലജ് .ചിത്രകലയിൽ താല്പര്യമുള്ള ഒരുപാടുപേർ ഇവിടെ താമസിച്ചിരുന്നു .അവർ അവിടുത്തെ ബൊഹീമിയൻ ജീവിതം ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നു .മാത്രമല്ല മറ്റ് ആർട്ടിസ്റ്റുകൾക്കിടയിൽ ജീവിക്കുന്നതും അവർക്ക് ഇഷ്ടമായിരുന്നു .ഗ്രീൻവിച് വില്ലേജിലെ കെട്ടിടങ്ങൾ വളരെ പഴക്കമേറിയതും അഴുക്കുപുരണ്ടതുമായിരുന്നു .എന്നാൽ ഇത് ആ പ്രദേശത്തിന്റെ ഭംഗി വർധിപ്പിക്കുന്നതേയുള്ളൂ .

(ഹോട്ടലിലെ ശബ്ദങ്ങൾ)

അത് വസന്ത കാലത്തെ ഒരു സായാഹ്നമായിരുന്നു .എന്നത്തേയും പോലെ ആ ചെറിയ ഹോട്ടലിൽ അത്താഴത്തിരക്കായിരുന്നു .മിക്ക ആളുകളും അവിടത്തുകാർ തന്നെയായിരുന്നു .അവരിലൊരാളായിരുന്നു ജോൺസി .ആ തിരക്കിനിടയിൽ ഇരിക്കാനൊരിടം തിരയുകയായിരുന്നു അവൾ .

അവൾ ഭക്ഷണത്തിനുള്ള പണം നൽകി ,ചുറ്റുപാടും ഒന്ന് നോക്കി .അവസാനം അവൾ ഒരു ചെറിയ ടേബിൾ കണ്ടെത്തി .അതിൽ രണ്ട് കസേരകളുണ്ടായിരുന്നു .
എന്നാലൊരു സീറ്റിൽ മാത്രമേ ആളുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ .

ജോൺസി :എക്സ്ക്യൂസ് മി ,മറ്റെല്ലാ ടേബിളുകളും നിറഞ്ഞു .ഞാനിവിടെ ഇരുന്നോട്ടെ?
സ്യൂ :ഉറപ്പായും ,ഞാൻ കൂട്ടിനായി ഒരാളെ പ്രതീക്ഷിച്ചിരിക്കുകയായിരുന്നു ,ഇവിടെ ഇരുന്നോളൂ
ജോൺസി :താങ്ക് യു ,ഞാൻ ജോണ ,
സ്യൂ :ഹലോ ജോണ ,ഞാൻ സൂസൻ ക്രോസ്സ് .കൂട്ടുകാർ എന്നെ സ്യൂ എന്ന് വിളിക്കും.
ജോൺസി :ഹായ് സ്യൂ ,എന്നെ എന്റെ കൂട്ടുകാർ വിളിക്കുന്നത് ജോൺസി എന്നാണ്
സ്യൂ :ജോൺസി ...നല്ല പേര്
ജോൺസി :ദിവസത്തെ ഏറ്റവും തിരക്കുകൂടിയ സമയമാണിത്,അല്ലേ ,നീ ഇപ്പോഴും ഇവിടെനിന്നാണോ കഴിക്കാറുള്ളത് ?
സ്യൂ :മിക്കവാറും എല്ലാ ദിവസവും .അടുത്തുള്ളിടങ്ങളിൽ വച്ച് ഇവിടെയാണ് വിലക്കുറവിൽ നല്ല ഭക്ഷണം ലഭിക്കുന്നത് .
ഞാൻ നിന്നെ മുമ്പ് ഇവിടെ കണ്ടിട്ടില്ലല്ലോ?
ജോൺസി :ഉണ്ടാവില്ല .ഞാൻ ആദ്യമായാണ് ഇവിടെ വരുന്നത് .ഞാൻ ഇവിടെയെത്തിയത് മൂന്നു ദിവസം മുമ്പാണ് .ഇവിടം വളരെ വ്യത്യസ്തമാണ് .
സ്യൂ :നീ എന്ത് കാര്യത്തിനാണ് ഇവിടെ വന്നത്
ജോൺസി :ജോലി ചെയ്യാനും പഠിക്കാനും .ഞാൻ ഒരു ആർടിസ്റ്റാണ്
സ്യൂ :എന്തൊരദ്ഭുതം ,ഞാനും ഒരു ആർട്ടിസ്റ്റാണ്
ജോൺസി :നീ ഇവിടെ വന്നിട്ട് എത്ര കാലമായി?
സ്യൂ:നാല് മാസമായിക്കാണും

നറേറ്റർ :ഇങ്ങനെയാണ് സ്യൂ വും ജോൺസിയും കണ്ടുമുട്ടിയത് .പിന്നീട് അവർ അവരുടെ ഒരേപോലെയുള്ള താല്പര്യങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കുകയും ഒന്നിച്ച് ഒരു സ്റ്റുഡിയോ തുടങ്ങാൻ തീരുമാനിക്കുകയും ചെയ്തു .

E - പെൻസിൽ

BY Adithyan

THE KING LION
SIMBA